

Perníkové chaloupce

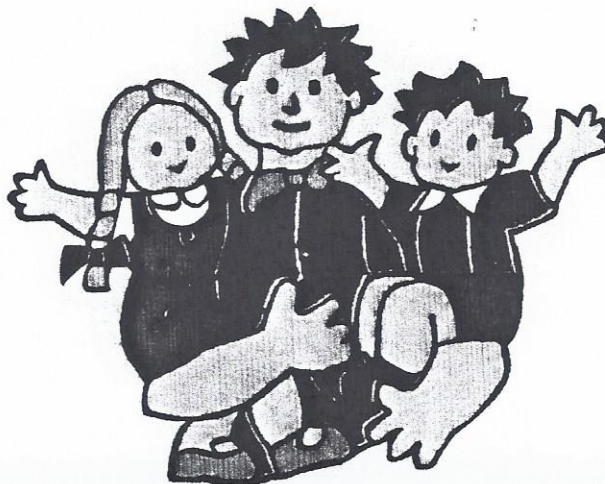
Žil byl jeden vdovec, který měl dvě děti, Mařenku a Jeníčka. Chodíval do lesa kácet stromy a děti brával s sebou, protože macecha se k nim nechovala pěkně.

Jednou je zavedl na velikou mýtinu a přikázal jim, aby se nikam nevzdalovaly, protože sám musí pracovat. Děti začaly ochutnávat jahody, maliny, borůvky i ostružiny a tolik se zabraly do sbírání, že si ani neuvědomily, jak se vzdalují od místa, kde je otec zanechal. Když už měly plná břicha, bandasku i košík, chtěli se Mařenka s Jeníčkem vrátit k tatínkovi, ale zjistili, že zabloudili. Marně volali, hledali cestičku, tatínka však nenašli. Sedli si smutně do trávy a čekali, zda se pro ně nevrátí.

Mezitím se setmělo a děti se začaly bát. Jeníček se proto vyšplhal na strom, aby se podíval, kde leží jejich chaloupka. Rozhlížel se a v dáli uviděl světýlko. Rychle slezl ze stromu, chytil Mařenku za ruku a vydali se tím směrem. Po dlouhé době došli na palouk s nádhernou chaloupkou - ale jakou! Byla celá z perníku, střechu měla z koláčů a zdobení z cukrové polevy! Děti si ji ohromeně prohlížely a uvědomily si, jak obrovský mají hlad. Jeníček opatrně vylezl na střechu a podíval se okýnkem dovnitř. Spatřil strašlivou babu s černým kocourem na rameni, ale protože hlad byl veliký, začal velice potichoučku lámat perníček a házet ho dolů Mařence. Baba však slyšela šramot, vyhlédla z okna a ptá se: „Kdo mi to tu loupe perníček?“ „To nic, to jenom větříček,“ odpověděla Mařenka. Babě se to ale nezdálo a vylezla z chaloupky ven. Když uviděla děti, popadla je a zavřela do chlívků. „Pěkně si vás vykrmím a potom upeču!“ těšila se na hostinu.

Krmila děti horem dolem, vyvařovala, podstrojovala, až po týdnů usoudila, že jsou pěkně buclaté a kulaťoučké a začala roztápět pec. Děti plakaly, prosily, ale nebylo jim to nic platné. Baba popadla lopatu a zaskřehotala: „Tak se, milé děti, pěkně na ni posaďte a já vás šoupnu do pece!“ Mařenka však odpověděla: „My jsme na žádné lopatě ještě nikdy neseseděli, vůbec nevíme, jak se to dělá. Budete nám to, babičko, muset ukázat.“ Baba se zarazila, co je to za děti, když si neumí sednout na obyčejnou lopatu, remcala a nadávala, ale nakonec si na ni přeci jenom sedla. Děti na nic nečekaly, lopatu popadly a šup s babou do pece. Potom se chytily za ruce a utíkaly, co jim nohy stačily.

Když vyběhly z lesa, zamířily si to rovnou na pole. Žena, která tam pracovala, jim poradila, jak se dostanou domů. Děti jí poděkovaly a utíkaly rovnou za tatínkem. Ten byl šťastný, že se děti vrátily, samou radostí nemohl ani mluvit a jen nevěřicně kroutil hlavou, když vyprávěly, co se jim přihodilo. Teprve když Jeníček vytáhl z košíčku perníčky, uvěřil tatínek, že děti opravdu byly v perníkové chaloupce.

Nauč se zpanačti

František Hrubín

„Odkud ten náš holub letí?“

„Letím z lesa, milé děti,
vrkú, vrkú, vrkú.“

„Cos tam viděl, holoubku?“

„Perníkovou chaloupku
u černého smrku.“

„Viděls také Mařenku?“

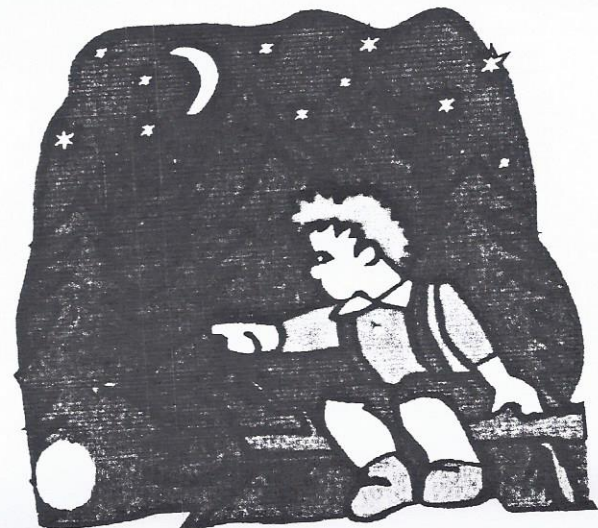
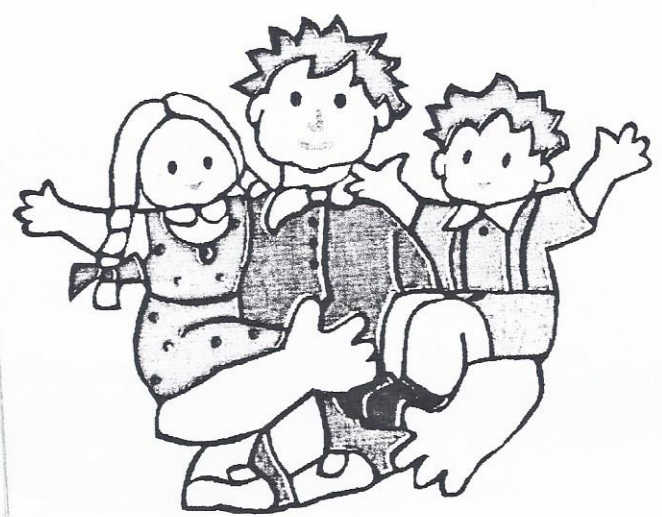
„Jakpak by ne, holenku!
Viděl jsem ji s Jeníkem,
krmili se perníkem.“

„A když z okna na zahradu
vystrčila baba bradu,
nebáli se, holoubku?“

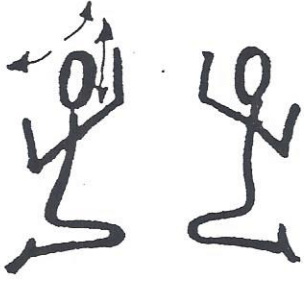

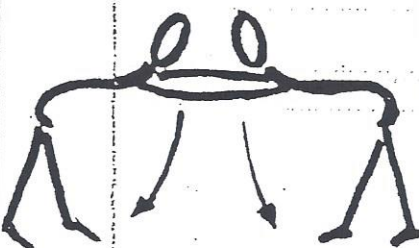
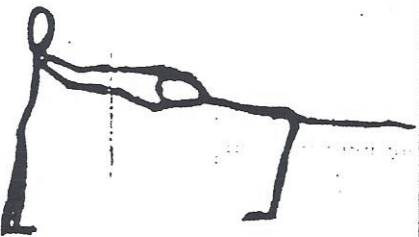
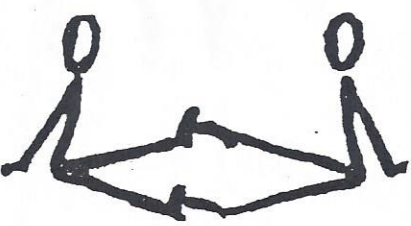
„Kdepak! Zamkli chaloupku
na cukrový klíč -
a už byli pryč!“

Ilustroval ADOLF BORN

Nastříkej 6 kartiček, seřad' je za sebou podle děje
pokádky, nalep na papír a vybarvi.

Zacvič si s maminkou - tatičkou

<p>Denní cvičení č. 23</p>		
<p>Klek sedmo čelem k sobě, upažit pokrčmo jednu, druhou ruku. Úklony hlavy vzhůru a dolů, otáčet hlavou doleva – doprava – „zrcadlo“</p>		<p>Jen se na mě podívej, co vidíš, to udělej! Jedna ruka, druhá ruka, hlava dolů, nahoru – zase dolů, nahoru. Doprava – doleva, doprava – doleva, a bude zase výměna.</p>
<p>Stoj – druhé dítě dřep, dle rytmu výměna = přechod ze stoje do dřepu a naopak.</p>		<p>Vzhůru – dolů, vzhůru – dolů, houpáme se pořád spolu.</p>
<p>Stoj čelem k sobě, v předpažení položit ruce na ramena kamaráda— Do rovného předklonu, hlava, paže prodloužení trupu— Uvolnit se do hlubokého předklonu ..... Opakovat!</p>		<p>Stavíme, stavíme most – nebyl pevný dost!</p>
<p>Stoj čelem k sobě, chytit se za ruce a) protřepání nohou b) střídavě cvičit váhu předklonmo druhý přiměřeně přidržuje cvičícího.</p>	<p>akrobatický cvik</p> 	<p>Podrším tě rukama, ty si zacvič nohama! Zvedni nohu co nejvýš – neboj se, neuletíš!</p>
<p>Podpor sedmo roznožný- čelem k sobě, pošimrat palečky chodidla proti sobě, Výměna .....</p>	<p>nožní klenba</p> 	<p>Jen palečky zahýbej, na nohách mě zašimrej. Já to na tě nepovím, já ti to hned oplatím.</p>

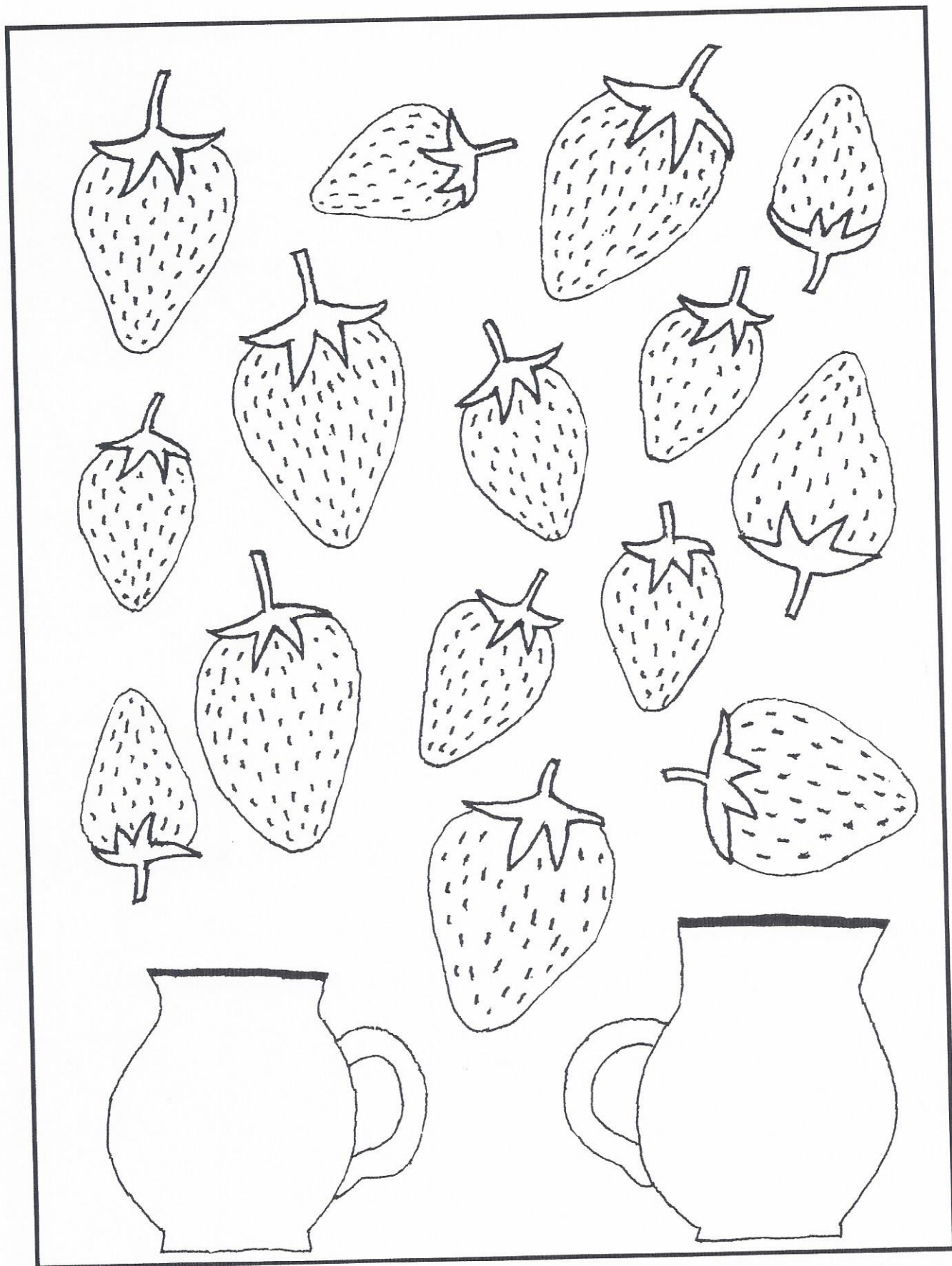

V zimních dnech si rád čtu pohádky.
Moje nejoblíbenější pohádka je O perníkové chaloupce.
Na tomto obrázku však chaloupce něco chybí.
Jistě jste, děti, poznaly, že chybějí perníčky.
Dokreslete je na střechu, aby byla chaloupka jako z pohádky.

Motivace

Macecha poslala děti do lesa sbírat jahody. Starší Mařenka měla větší džbánek a mladší Jeníček měl džbánek menší. Najdi všechny velké jahody, vybarvi je a jejich počet zapiš červenými puntíky na větší džbánek. Spočítej menší jahůdky a jejich počet zapiš modrými puntíky na menší džbánek.

Motivace

Paní malířka si opět při kreslení obrázku zavtipkovala. K perníkové chaloupce nakreslila postavy a zvířátka, která do pohádky nepatří. Vybarvi jen to, co je v pohádce.

Motivace

Děti si u perníkové chaloupky pěkně zamlsaly. Vybarvi Mařenku a všechny její perníčky. Perníček bude hnědý a obrázek na něm je z růžové cukrové polevy. Jeníček má perníčky žluté a má na nich červenou kytičku.

